

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2014 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant stażysta Ewa Daniło

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W.

z dnia 10 lipca 2012 roku, znak (...) - (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 10 lipca 2012 roku, znak (...) - (...), w ten sposób, że przyznaje odwołującemu M. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku jakim odwołujący uległ 24 listopada 2008 roku w wysokości 35 % (trzydzieści pięć procent) stałego uszczerbku na zdrowiu,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. na rzecz M. K. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

M. K. w dniu 7 sierpnia 2012 roku złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 10 lipca 2012 roku, znak (...) - (...), odmawiającej przyznania mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 24 listopada 2008 roku.

W uzasadnieniu odwołania M. K. wskazał, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał zdarzenia z dnia 24 listopada 2008 roku za wypadek przy pracy uznając, iż brak było przyczyny zewnętrznej, gdyż uraz wynikał z samoistnego procesu chorobowego. Podniósł, iż stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest błędne, gdyż na skutek wypadku utracił całkowicie zdolności widzenia w lewym oku. Zaznaczył, że w lutym 2008 roku przechodził badania lekarskie, w tym również okulistyczne, celem ustalenia zdolności do wykonywania pracy operatora podnośnika podestów ruchomych. Badanie nie wykazało żadnych przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy, w tym również okulistycznych. Wskazał również, że nigdy nie cierpiał na schorzenia okulistyczne (odwołanie – k. 1 – 3).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zdarzenie które miało miejsce w dniu 24 listopada 2008 roku nie

było wywołane przyczyną zewnętrzną, a samoistnym procesem chorobowym ubezpieczonego, co uniemożliwia zakwalifikowanie przedmiotowego zdarzenia jako wypadku przy pracy (odpowiedź na odwołanie – k. 9 – 10).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...), w zakresie robót budowlanych. W dniu 24 listopada 2008 roku, M. K. około godziny 9 pracował przy montażu wykładzin tarasowych – płytek ceramicznych, na terenie domków jednorodzinnych w R.. Prace były wykonywane w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z firmą (...) S.A. W czasie wykonywania pracy, tj. podczas przechodzenia z wiadrami wypełnionymi narzędziami i klejem, ubezpieczony zaczepił nogą o wystający krawężnik i upadł uderzając głową o ziemię. W wyniku upadku poczuł silny ból głowy. Świadek zdarzenia R. N. pomógł mu wstać. Od tego momentu ubezpieczony przestał widzieć na lewe oko – widział tylko białą plamę. W celu diagnozy udał się on do prywatnej przychodni (...), gdzie otrzymał skierowanie na badanie USG. Od tego momentu rozpoczął się jego proces leczenia. Pierwszą operację przeszedł w dniu 16 grudnia 2008 roku, a kolejną w dniu 31 marca 2009 roku (wyjaśnienia poszkodowanego M. K. – k. 5, 7 akt organu rentowego; karta wypadku – k. 33 – 35, 39 – 40 akt organu rentowego; zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej – k. 13 akt organu rentowego; zaświadczenie o stanie zdrowia – akta organu rentowego, zeznania M. K. – k. 30, zeznania świadka R. N. – k. 111).

W karcie wypadku ZUS z dnia 29 listopada 2011 roku uznano, iż wypadek z dnia 24 listopada 2008 roku nie jest wypadkiem przy pracy, gdyż nie spełnia wymogów definicji wypadku przy pracy zawartej w ustawie z dnia 20 października 2002 o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Stwierdzono, że stan lewego oka wynika z samoistnego procesu chorobowego (karta wypadku – k. 33 – 35, 39 – 40 akt organu rentowego).

W okresie poprzedzającym zdarzenie z dnia 24 listopada 2008 roku ubezpieczony nie miał żadnych problemów ze zdrowiem. Dopiero po ww. wskazanym wypadku pojawiły się kłopoty ze wzrokiem (zeznania M. K. – k. 30 – 31).

Decyzją z dnia 10 lipca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił przyznania odwołującemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy (decyzja z dnia 10 lipca 2012 roku – k. 45 akt rentowych).

Od powyższej decyzji organu rentowego M. K. złożył przedmiotowe odwołanie.

W celu ustalenia, czy zdarzenie z dnia 24 listopada 2008 roku wywołane było przyczyną zewnętrzną, czy też było wynikiem nasilenia się dolegliwości istniejących wcześniej, tj. czy było wywołane przyczyną wewnętrzną tkwiącą w organizmie odwołującego oraz w celu ustalenia, czy odwołujący doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i w jakiej procentowej wysokości, postanowieniem z dnia 29 listopada 2012 roku Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza z zakresu chorób oczu (postanowienie z dnia 29 listopada 2012 roku – k. 33).

Po przeprowadzeniu badania biegły sądowy specjalista z zakresu chorób oczu dr. n. med. R. S. nie stwierdził jednoznacznie, czy zdarzenie z dnia 24 listopad 2008 roku było przyczyną zewnętrzną, czy też było wynikiem nasilenia się dolegliwości istniejących wcześniej. Biegły podkreślił również, że trudno jednoznacznie określić jaki udział w powstaniu odklejenia siatkówki miał upadek odwołującego, gdyż jest to schorzenie wywoływane zarówno przez uraz zewnętrzny jak i czynniki wewnętrzne predysponujące do odklejenia siatkówki. Biegły sądowy nie podał także ewentualnego procentowego uszczerbku na zdrowiu, gdyż związek urazu z dnia 24 listopada 2008 roku z odklejeniem siatkówki w lewym oku jest wątpliwy i trudny do ustalenia (opinia biegłego z dnia 17 stycznia 2013 roku – k. 66 – 68).

Stronom został zakreślony termin na zajęcie stanowiska odnośnie wskazanej ww. opinii biegłego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustosunkował się do opinii biegłego, nie kwestionując jej z uwagi na fakt, iż była ona zbieżna ze stanowiskiem reprezentowanym przez organ rentowy. Odwołujący na rozprawie przeprowadzonej w dniu 15 kwietnia 2013 roku wniósł o powołanie innego lekarza. Sąd postanowił skierować sprawę do kolejnego biegłego specjalisty z zakresu chorób oczu (stanowisko głównego lekarza orzecznika ZUS – k. 86, protokół rozprawy z dnia 15 kwietnia 2013 roku – k. 111 – 112, postanowienie z dnia 10 maja 2013 roku).

Biegły Sądowy specjalista z zakresu chorób oczu J. P. stwierdził, iż odwołujący w dniu 24 listopada 2008 roku doznał urazu okolicy oczodołu lewego, co w efekcie doprowadziło do przedarcia obwodowej siatkówki oka lewego i jej odwarstwienia. Biegły nie znalazł u badanego cech, które mogłyby wskazywać na występowanie u niego stanów chorobowych mogących doprowadzić do rozwarstwienia siatkówki bez działania przyczyny zewnętrznej. Ponadto biegły podkreślił, że zdarzenie z dnia 24 listopada 2008 roku zostało wywołane taką właśnie przyczyną. Biegły stwierdził, iż odwołujący M. K. doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 35% (opinia biegłego z dnia 8 lipca 2013 roku – k. 138).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych odnosząc się do ww. opinii, wniósł o ustosunkowanie się biegłego do dokumentacji medycznej opisującej przebieg schorzenia ubezpieczonego. Odwołujący natomiast nie złożył żadnych zastrzeżeń do przedmiotowej opinii. Sąd postanowieniem z dnia 21 października 2013 roku skierował sprawę do biegłego sądowego J. P., celem ustosunkowania się do zarzutów organu rentowego (pismo ZUS z dnia 13 sierpnia 2013 roku – k. 148; pismo odwołującego z dnia 16 września 2013 roku, postanowienie z dnia 21 października 2013 roku).

Ustosunkowując się do zarzutów organu rentowego, biegły w opinii uzupełniającej z dnia 13 listopada 2013 roku wskazał, iż z badania sądowo - okulistycznego wynika, iż możliwe jest ustalenie związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy wypadkiem z dnia 24 listopada 2008 roku a stanami chorobowymi doprowadzającymi do powstania jednoocznosci u badanego. Wskazał on również, że możliwe jest powstanie odwarstwienia siatkówki po urazie z dnia 24 listopada 2008 roku, inne możliwe przyczyny odwarstwienia nie są bowiem widoczne w badaniu sądowo – lekarskim, ani w dokumentacji medycznej dostępnej w aktach sprawy (opinia uzupełniająca z dnia 13 listopada 2013 roku – k. 173).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, opinii biegłego sądowego J. P. oraz w oparciu o zeznania ubezpieczonego M. K. i świadka R. N..

Sąd nie wziął pod uwagę opinii biegłego sądowego R. S., gdyż nie odpowiedział on na wszystkie zadane przez Sąd pytania w sposób wyczerpujący, w tym nie wskazał przyczyny urazu odwołującego się oraz procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Zeznaniom M. K. i R. N. Sąd dał wiarę, uznając je za spójne, wyczerpujące i nie budzące żadnych wątpliwości.

Sąd wziął pod uwagę opinię biegłego sądowego J. P., gdyż jest ona wnikliwa, pełna, a dodatkowo została wydana na podstawie obowiązujących przepisów, po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego i po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Ponadto biegły w sposób wyczerpujący odpowiedział na pytania Sądu oraz określił procentowy uszczerbek na zdrowiu. W ocenie Sądu brak jest zatem podstaw do zakwestionowania jej rzetelności, dlatego też jako nie budząca wątpliwości, stanowiła wartościowy materiał dowodowy, na którym Sąd opierał się przy wydawaniu orzeczenia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 10 lipca 2012 roku, znak (...) - (...), zasługiwało na uwzględnienie.

Przesłanki decydujące o uznaniu zdarzenia za wypadek przy pracy, od których zależy przyznanie prawa do świadczeń z tytułu wypadków przy pracy określa ustawa z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku, nr 167, poz. 1322 z późn. zm.). Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 powołanej wyżej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy nawet bez polecenia;

3) w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Art. 3 ust. 3 pkt. 8 w/w ustawy stanowi także, że za wypadek przy pracy uważa się również nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zatem za wypadek przy pracy, zgodnie z cytowanym przepisem, uważa się zdarzenie nagle wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej. W niniejszej sprawie wskazane wyżej przesłanki w ocenie Sądu zaistniały.

W niniejszej sprawie sporny był fakt, czy zdarzenie z dnia 24 listopada 2008 roku stanowiło wypadek przy pracy, czy też nie. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, iż ze złożonej dokumentacji i z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wynika, że ww. zdarzenie nie nosiło znamion wypadku przy pracy, gdyż brak było przyczyny zewnętrznej zaistnienia zdarzenia – stan oka był wynikiem samoistnego procesu chorobowego. Z decyzją taką nie zgodził się odwołujący, wskazując iż problemy z okiem zaczęły się dopiero po wypadku z dnia 24 listopada 2008 roku.

Na okoliczność ustalenia, czy do zdarzenia z dnia 24 listopada 2008 roku doszło w wyniku zadziałania przyczyny zewnętrznej oraz ewentualnego doznania stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i w jakiej procentowej wysokości, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu chorób oczu. W sporządzonej opinii biegły sądowy J. P. wskazał, iż M. K. doznał 35 % stałego uszczerbku na zdrowiu w związku ze zdarzeniem z dnia 24 listopada 2008 roku, do którego doszło w wyniku zadziałania przyczyny zewnętrznej. Sąd – z powyżej podanych powodów – nie znalazł podstaw do kwestionowania opinii biegłego sądowego. W ocenie Sądu opinia była wnikliwa, pełna oraz rzetelna.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 10 lipca 2012 roku. Tym samym odwołanie M. K. należało uwzględnić.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zaistniały wszystkie przesłanki z art. 3 ust. 3 pkt 8 cytowanej wyżej ustawy wymagane dla uznania zdarzenia za wypadek. Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w ten sposób, że przyznał odwołującemu M. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku w łącznej wysokości 35% stałego uszczerbku na zdrowiu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i w/w przepisów orzeczono jak w sentencji wyroku.

Sąd orzekając o kosztach postępowania miał na względzie art. 98 k.p.c. Ponadto, odnośnie kosztów zastępstwa procesowego odwołującego, Sąd orzekł mając na uwadze regulację zawartą w § 12 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 poz. 461).